

Помни-ж, помни-ж, мило лице,
Онзи сладкій мени часъ,
Предъ раздѣла-въ часъ послѣдній зимы сн
Разговора междѣ насъ. от-звучаю имъ слышатъ н

Быстри сълзи като извори
Какъ течахъ изъ очи,
Катъ ми дѣмаше неутрагвай
И отъ менъ сѣ нѣ далечи. да-тъ имъ от-звучаю

Твой-тъ погледъ какъ изъше,
Какъ свѣтахъ ти косми!
Колка хѣбаичка беше
Оъ алены-тѣ си страны!

Твой-та сетна-та цѣлѣвка
Въщъ въ уста-та ми гори
Ты отъ нейно-то пламтѣнье
Мой-тъ вѣрность разбери.

Здалеченъ отъ бащини,
Отъ мило първо лице,
На тѣзи чѣжда-та страна
И радость къ менъ не иде.